क्तान्त देवगर्थैः समस्यवतमौरुमैः। बत्तवांस्तीतियत्वा त विषाणाभ्यां महाबतः । ननाद प्राणयोगेन मथ्यमान इ-वार्स्पनः । त्वतीयं वायुविषयं समाक्रम्य विषाणवान् । न-नाद बलवाचादं ससुद्र द्रव पर्व्विणि ? हरि० १२८ द्य० । त्राजगर न॰ अजगरं सर्पेरूपं नद्धधमित्रत्य क्रोयन्यः अण्। अगस्यशापेनाजगररूपतां प्राप्तस्य नद्धषस्य यु-धिष्टिरेण संवादक्षे भारतानार्गतवनपर्वेण अवानार पर्व-मेदेतच्या वनपर्वण १७६ अर अवधि १८० अर-ध्यायपय्येन्नाध्यायषट्कात्मकं तत्क्या तत्रीव दृश्या।'निवा-तकाचैरी इं पर्वे चाजगरंततः 'भा० आ० प० १ अ०। श्राजगव न॰ अजगवमेव प्रज्ञाद्यण् । १ शिवधनुषि ऋजगवग-ब्दार्धे विद्यतिः अजगरं तत्मादस्यमस्यत् अग्। तत्तुल्य हडे १धनुषि च 'आजगर्व नाम धनुः भराः भ्ट्क्नोद्भगस्य ये' भा व व प १२० अ ं 'तथे स्त्रुता प्रयुक्ते ग्रोग्टही-ताजगवं धनुः" भा० द्रो० प० ईट य०। श्राजधेनवि प्रंस्ती॰ अर्जेव घेतुरस्य प्र० प्रंवत् तस्यापत्यम् वाह्नादेः चाक्ततमचावादिञ्। कागीक्पधेनुयुक्तसनेरपत्वे। श्राजनन अवा • आ+जन-त्युट्। १विख्यातजनने "तेषा-माजननं पुग्यं कर्माणः प्रीतिमावहेत्? भा० आ० प० सीमायाम् अव्यवी । १ जनापर्यने अव्य०। श्राजंता(न) अव्य • जन्ननः पर्यन्तम् सीमायाम् अव्यवी • वा बच्। जनापर्यान्ते 'सीऽहमाजनाशुद्धानाम्' रघुः। श्राजनासुर्भिपत ए॰ बाजनाम् सर्भि पत्रमस्य। मर वक हको राजनि०। [मारीपत्थे। **श्राजमार्य्य उंस्तो॰ बजमारसापत्यम् कूर्वादि॰ गर्य।** अज-**त्राजमीढ** ४० अजमीहो देगभेदस्तत भवः अण्। (आजमीर) १देशभवे तस्य राजा ऋण्। तहेशाचिषे २ ऋषे बद्ध षु तस्य नुक्। काजमीढाः । "सधस्तुतिमाजमीढासोऽन्मन्" मः ० ४, ४४, दें, 'आजमीढासः तत्सम्बन्धिन' भा । ३ याद्व नृपभे दे च "भरतस्य कुरोः पूरोराजमीठस्य चानच ! याद-वानासिमं वंग्रस्ं इत्युप्रकान्तस् भा०न्त्रा०प० ७५ व्र०। ''स्रोमिस्रेन विश्वकोऽपि भारतान् प्रस्वपद्यतः । अध्याभ्य-विञ्चत् सामाच्ये सर्वे चात्रस्य पौरवस् । विषाणभूतं सर्वस्यां प्रियामिति नः श्वतम् । भरताध्युषितं पूर्वे चीऽध्य-तिष्ठत् प्ररोत्तमम् । प्रनर्वेशिष्टतस्यैव सके सर्वेभक्तीस्ततः । ततः स प्रयिवीं प्राप्त पुनरीजे सङ्गावतः । काजमीदी नकायत्री वेक्किभी रदिल्लीः ८४० । अजनी देव भवः मुञ्ब कालनीतनः मक्कावनदामीतमने लि ।

श्राजयन न॰ आजीयतेऽत्र आ+िज-आपारे त्युट्। युद्धे श्राजरस अव्य॰ जरापर्यं नम् अव्ययो० अव् जरमा-देशः । जरापर्यं ने । आगता जरा यस पा॰ ब॰ अव् जरसादेशय । प्राप्तजरामावे "आजरमाय समनक्षयमा" स०१०,८५, ४३, ।

श्राजनस्तिय प्रंस्ती • अजनस्ते क्रियेरणत्यम् शुभ्या • ढक् । अनिस्तकोऽध्यत्र जनस्तिनामकर्षेरपत्ये • स्थ्या • ढञ् । आनस्तिकोऽध्यत्र स्तियां ङीप् ।

श्राजवाह ति॰ अजीनाह्यतेऽत वह-शिच् आधारे घञ् अजवाहोदेगभेदः तत्र भवादि अग्। अजगहरेग-भवादो । सचदेगः वद्रिकाश्रमादृत्तरस्यां पर्ध्वतोपरिस्थः तत्र हि अजैरेव भारो थाह्यतं इति तस्य तद्यास्यमः।

श्राजातम् त्र प्रज्ञातम् लोरपत्यम् अण् । १ स्थितिरा-पत्ये न जातः मत्रुरस्य । अमत् कस्य -८५ भेदस्यापत्ये २ भद्र-सेने भृषे च । ''एतया ये भद्रसनमाजातम् त्रभ्या-कणिरभिनवार'' भत्र बार्ण प्रजातमत्रृष्ट्य कामी-राजः यद्योक्तम्' कार्ज्ञ ''स्रोगाचाजातम् त्रृं काम्सं अस्य ते अवाणोति'' ।

श्राजाति क्षी श्रा+जन-किन्। याजनने जनानि "ताड-विला क्ष्येनापि संगदानाितपृष्येकम्। एकिंपितमाजातीः पापयोगिषु जायते"। "साक्ष्येऽनृतं पदन्पार्थेवध्यते वाक-योक्टिशम्। विवयः यतमाजातीसामात्माक्ष्ये बदेहतम्" इति च मन्नः।